

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσαν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 1/13 ἱσταμένου τὴν ἐπομένην ἀνταπόκρισιν ἀποσταλεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ αὐτῶν κ. Σκίνερ.

Προσεχῶς συνέρχεται ἡ ἑλληνικὴ βουλὴ, ὃ δὲ πιθανὸς τῆς συνόδου ταύτης σκοπὸς ἔσεται ἡ ὀριστικὴ τοῦ ὑπουργείου διευθέτησις. Μέχρις ὧρας οὐδὲν τοιοῦτον ἐγένετο, οὐδ' ἐπληρώθη τὸ κενὸν τὸ ὁποῖον τοῦ Κανάρη ὁ θάνατος ἀφῆκεν. Οἱ Ἕλληνες ὑπουργοὶ ἐκτελοῦσιν εἰσέτι ἕκαστος τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν, ἀνευ τῆς εἰκονικῆς ὀδηγίας ἐνὸς πρωθυπουργοῦ. Τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείων, τὸ ὁποῖον διηύθυνεν ὁ Κανάρης, ἀνετέθη ἤδη εἰς τὸν κ. Ζιμβρακάκη ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν. Ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων κατάστασις δὲν δύναται φυσικῶ τῷ λόγῳ νὰ συντηρηθῇ ἐπὶ πολὺ ἀπέναντι τῶν βουλευτικῶν συζητήσεων καὶ τῶν συνταγματικῶν ἐπικρίσεων. Ἀλλὰ τὸ παράδοξον θέαμα ὑπουργείου ἀνευ ἀρχηγοῦ ὑπευθύνου χρεωστεῖται εἰς τὴν εἰλικρινῆ ἀπάντων τῶν κομμάτων ἐπιθυμίαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως, εἰ δυνατόν, τοῦ συνδυασμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κανάρης ἀφῆρεσε τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς του ἡμέρας. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ τοσοῦτον ἀξίεπαινος προσπάθεια αὕτη πρὸς οὐδετέρωσιν τῶν προσωπικῶν ἀντιζηλιῶν χάριν τοῦ κοινῆς καλοῦ, ὃ πολιτικὸς τῆς Ἑλλάδος κόσμος ἤθελεν εἶσθαι καὶ πάλιν εἰς τὴν συνήθη αὐτοῦ κατάστασιν, εἰς ἑθρικὸν στρατόπεδον διχρημένον. Ὅπως ἐκτιμήσωμεν τὴν παροῦσαν διαγωγὴν τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν, δεόν νὰ φαντασθῶμεν τὸν Brijht καὶ τὸν λόρδον Derby συνεργαζομένου ἐν καιρῷ κινδύνου καὶ ὑπὸ τὸν γηραιὸν Lord Strathnairn, ἐξαιρουμένου τούτου, τὴν τοιαύτην ἐργασίαν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τούτου.

Ἀλλὰ τί θὰ πράξῃ ἡ Ἑλλάς; Τὴν ἐρώτησιν ταύτην μοὶ ἀπευθύνουσιν ἐπανειλημένως Ἄγγλοι φίλοι μου! ἀλλ' ἡ ἀπάντησις εἶναι δυσχερεστάτη. Πρῶτον καὶ κύριον δὲν ἔχουσι σκοπὸν ν' ἀφοπλισθῶσιν οἱ Ἕλληνες οὔτε διὰ νὰ εὐχαριστήσωσι τὸν λόρδον Beaconsfield, οὔτε διὰ νὰ καθυστερώσωσιν τὸν κ. Layard. Τοῦτο εἶναι βέβαιον, ὥστε ὁ ἀγαθὸς ἐν τῷ Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς μας δύναται ν' ἀπαλλάξῃ ἑαυτὸν τοῦ κόπου ν' ἀπευθύνῃ νῆας ἐνταῦθα ὑπὲρ τῶν Τούρκων ἀποφλιθῆσιν. Καὶ ἐὰν τὸ ἤθελε δὲν ἠδύνατο ἡ Ἑλλάς ν' ἀφοπλισθῆ ἀπέναντι τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπὸ τῆς Τουρκίας διαπραττομένων φρικτῶν ἐγκλημάτων. Ἐὰν ὁ λόρδος Beaconsfield ἐπιθυμῇ ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς Τούρκους τῆς ἀνάγκης νὰ ἔχουσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐστραμμένην πρὸς τοὺς νοτίους αὐτῶν γείτονας, ὡς τοῖς εἶπη νὰ παύσωσι σφάζοντες τοὺς ἀ-

θῶους Ἕλληνας τῆς Θεσσαλίας, ἢ νὰ παύσωσι μεταφέροντες ἐξ Ἀσίας κακούργους εἰς μίαν εἰρηνικὴν ἐν Εὐρώπῃ ἐπαρχίαν, τὴν δὲ προσεχῆ διπλωματικὴν του ἰκανότητα ἄς τὴν ἐξασκῆσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀντὶ τῶν Ἀθηναίων. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δυσκόλως θὰ δυνηθῇ νὰ συγκρατήσῃ ἐπὶ πολὺ τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα ἐὰν δὲν ἐπανεῖληθῃ βαθμὸς τις τάξεως ἐν Θεσσαλίᾳ. Φαντάσθητε τί θὰ ἔλεγον οἱ Ἄγγλοι ἐὰν λάβῃ τις ὁμόφυλος καὶ ὁμόγλωσσος ἐσφάζετο παρὰ τὰ σύνορά μας! Ἀλλ' οὐδ' ἔχει πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς ἡ Τουρκία οὔτε τὴν πρόφασιν κἄν ὅτι ἀναγκάζεται νὰ καταστείλῃ ἐπανάστασιν. Οὐδὲν τοιοῦτον κίνημα ἐγένετο εἰς τὰς ἑλληνικὰς τῆς Τουρκίας ἐπαρχίας, παρεκτὸς εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ κ. Layard, ἡ ἀκριβέστερον εἰπεῖν, εἰς τὴν τῶν πασάδων οἴτινες τῷ προμηθεύουσι τὰς πληροφορίας του. Χιλιᾶδες ἐθελοντῶν ἦσαν ἔτοιμοι νὰ δικινοδυνεύσωσιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τὴν ζωὴν των, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐκώφευσε εἰς πᾶσαν τοιαύτην ἐπίκλησιν συμβουλευόμενα ἀπαρεγκλίτως τοὺς καταπατομένους ραγιαδες νὰ ὑπομένωσιν. Οὐδεμίᾳ καθ' ὄλον τὸ παρελθὸν θέρος ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς διατάρξιν τῶν Τούρκων ἐν τῇ καταχρησῇ τῆς κυριότητος αὐτῶν, ἡ δὲ ἀνταμοιβὴ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀναντιρρητον αὐτῆς μετριόπαθειαν εἶναι τὸ νὰ βλέπῃ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον πέραν τῶν συνόρων τοῦ βασιλείου ἐκτιθέμενον εἰς παντὸς εἶδους προσβολὰς καὶ κακώσεις. Ταῦτα εἶναι χονδραὶ ἀλήθειαι, προκαλῶ δὲ τὸν φιλοτουρκικὸν τύπον νὰ τὰς διαψύσῃ ἐὰν ἡμπορῇ. Καὶ αἱ ἀλήθειαι αὗται ἐξηγοῦσι διὰ τί δὲν δύναται ἡ Ἑλλάς ν' ἀφοπλισθῇ. Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν δὲ ὅσα οἱ Θεσσαλοὶ ὑποφέρουσιν ἀπὸ τὰς φρουρὰς ξένων στρατιωτικῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀγρίων, ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις (διότι πιστεύω ὅτι ἡ μωρία αὕτη εἶναι καθαρῶς τουρκικὴ τὴν πηγὴν) φέρει ὀρδὰς ἀσιατῶν ἐποικίων πρὸς κορύφωσιν τοῦ κακοῦ! Τί προσδοκᾶται ἐκ τοῦ ἐποικισμοῦ τούτου μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς τάξεως; Ὁ σκοπὸς βεβαίως δὲν εἶναι ἡ δι' αὐτῶν ἀντικατάστασις τῆς ἑλληνικῆς ἐν Θεσσαλίᾳ φυλῆς, καὶ ὁ σχηματισμὸς μικροῦ ταρταρικῶν κράτους εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅμως οὕτω μόνον δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ κάθοδος αὕτη. Ἀναλογιζόμενοι ὅπόσον ἡ εἰρηνικὴ τῶν ἐκ Κίνας ἐργατῶν μετανάστευσις συνταράσσει τοὺς ἐν Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ λαοὺς, διυάμεθα εὐκόλως νὰ ἐννοήσωμεν διὰ τί οἱ Ἕλληνες ἀπαξίωσιν τὰ ὄπλα καὶ σφίγγουν τοὺς ὀδόντας εἰς τὸ ἀκουσμα τῆς ταταρικῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ἐποικίσεως.

Εἶπον διατὶ φρονῶ ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θ' ἀφοπλισθῇ, σπύδω ὅμως νὰ προσθεσῶ ὅτι δὲν μοὶ φαίνεται οὐδαμῶς σκο-

ποῦσα ἄμεσον τινεσὶν κατὰ τῆς Τουρκίας ἐνέργειαν. Ὁ ἐξοπλισμὸς εἰκοσι ἢ τριακοντακισχιλίων Ἑλλήνων κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους μῆνας ἦτο μέσον προφυλάξεως, ἐπιβληθὲν ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλ' ὅμως παρέχει χάσμα βαθύ μεταξὺ ἐξοπλισμοῦ χάριν ἐνδεχομένης ἀμύνης, καὶ τῆς ἀναζητήσεως ἐχθροῦ, ἐπὶ σκοπῷ πολέμου. Ἐάν ἡ Τουρκία παύσῃ τὴν ἀποστολὴν βασιβουζούκων εἰς Θεσσαλίαν καὶ ἐάν τιμωρήσῃ τινεσὶν τῶν κακούργων, οἵτινες ἀτιμάζουσιν τ' ὄνομά της παρά τὰ ἑλληνικὰ σύνορα, τότε τὰ πράγματα ἐπὶ τινεσὶν καίρῳ θὰ ἡσυχάσωσι. Αἱ ζηλοτυπίαί τὰς ὁποίας ἐξεγείρουσιν αἱ σλαυικαὶ ἀξιώσεις ἀρκουσίεν ὅπως ἐμποδίσωσι τὴν Ἑλλάδα ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑπὲρ τῶν Σλαύων σταυροφορίαν. Γνωρίζουσιν οἱ Ἕλληνες τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἀδυναμίαν των ἀπέναντι τῆς Τουρκίας καὶ ὑπολογίζουσιν ὅπως καταστροφὴν ἡδύνατο νὰ προσενησῇ εἰς τὰ ἀνυπεράσπιστα παράλια των ὁ τουρκικὸς στόλος ὑπὸ ἀγγλικὴν διεύθυνσιν ὥστε βεβαίως δὲν θ' ἀναζητήσῃ ἀφορμὴν διενέξεως πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ἀλλ' ἐξ ἄλλου οἱ Ἕλληνες θὰ διεκδικήσωσι βεβαίως τὸ δικαίωμά των, τοῦ νὰ προετοιμασθῶσι διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν. Ἡ Εὐρώπη ἅπασα εἶναι ὠπλισμένη ἢ ὀπλιζέται, ἡ δὲ Ἑλλάς δὲν δύναται μόνη νὰ μὲν ἄοπλος. Ὡς ἄλλα κράτη ἐμπορικὰ καὶ εἰρηνικὰ ὀφείλει καὶ αὕτη νὰ ἔχῃ τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φθινοπωρινὰ γυμνάσια της. Οἱ νεοσύλλεκτοι ἀνάγκη νὰ συνεθίσωσιν εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ σύμπραξιν, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ της παντὸς βαθμοῦ ἀνάγκη νὰ ἐκμάθωσι τὰ πολεμικὰ καθήκοντά των. Ἡ ἀπλή ἀνάγκη τῆς αὐθιγῆς τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐξοπλισμοῦ θὰ διαταράξῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν ἐνοχον τοῦ Τούρκου συνειδήσιν. Τὸ ἐν Θήβαις στρατόπεδον θὰ ἐκληφθῇ ὡς ἔμμεσος ἀπειλὴ κατὰ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ βασιβουζούκων, ἰσως δὲ ἐξοδευθῇ καὶ πάλιν διπλωματικῇ μελάνῃ διὰ νὰ προκαλεσθῇ ἐκ μέρους τοῦ κ. Τρικούπη τὴν ἀνανέωσιν τῶν εἰρηνικῶν του διαβεβαιώσεων. Ταῦτα πάντα πιθανά, ἀλλὰ συμπεριλαμβανόμενα ἐξ ἀνάγκης εἰς τὰ βάρη ἅτινα ἡ Ἑλλάς χάριν τοῦ ἐξοπλισμοῦ αὐτῆς ἀναλαμβάνει. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος θὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὸ ἐν Θήβαις στρατόπεδον ὅπως παρασταθῇ εἰς τὰ γυμνάσια. Τὸ τοιοῦτον θὰ δώσῃ νέαν τροφήν εἰς συμπερασμοὺς καὶ νέας ἀφορμὰς ἐπερωτήσεων πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Κρίμα ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις κοπιᾷ περὶ περισσότερο πρὸς ἀπόκτησιν διαβεβαιώσεων καθουσιαστικῶν διὰ τοὺς πασάδες ἢ ὑπὲρ τῆς καλλιτέρας τῶν χριστιανῶν μεταχειρίσεως. Ἀλλ' ἐάν μεταβῆ ἡ χάριν ἐλέγχομεν πρὸς τὴν Τουρκίαν, ὅτι ἐν ὄψει ἡ Ἑλλάς δὲν προβαίνει εἰς ἀναφανδὸν κατὰ τῆς Τουρκίας διάθεσιν, πᾶσα τῆς Τουρκίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος προσβολὴ ἢ ἔθελον εἶσθαι μὲ ἴδιον αὐτῆς κίνδυνον; Τοιαύτη τις προειδοποίησις ἤθελεν ἀρκέσει ἐλάττω; ἐάν οἱ τούρκοι παρεφρόνησαν καθ' ὅλοκληρίαν ἤθελε δὲ οὕτως ἀνακτῆσαι ἡ Ἀγγλία ἐν τῇ Ἀνατολῇ θέσιν καλλιτέραν ἢ διὰ τῆς παρούσης πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαγωγῆς της.

Ὅποια δὴποτε ἀπέβῃ ἡ παρούσα τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος λύσις, εἰς τὸ τέλος τῆς γραφῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας θὰ ἔχωμεν νὰ ἐπικλινόμεν. Οὗτοι εἶναι οἱ μόνον κατὰ τὰς χώρας τῆς ὠραίας Ἀνατολῆς ἔμποροι καὶ ναῦται, οἱ μόνον δυνάμενοι νὰ συνδυάσωσι τὴν ἐμπορικὴν ἰκανότητα μετὰ τῆς πολεμικῆς ἀνδρείας ἀπόδειξις ἢ εἰς τὸ ἐμπόριον ἐπιτήσοις των ἀφ' ἑνός, καὶ ἐν Ἀνατολῇ ἔτι, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐνδοξὸς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγών των. Προσθετέον δὲ ὅτι ἡ πολεμικὴ τῶν ἀνδρείων δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν ἀσθένειαν τῆς ναυτιλίας. Ὁ γενναῖος Μοντενεγρίνος εἶναι ἀχρηστος ἐπὶ θαλάσσει, ὁ δὲ φοβερὸς Τούρκος δὲν ἀξίζει τίποτε ὡς ἔμπορος, ὁ χρηματολόγος Ἀρμένιος δὲν μάχεται, ὁ δὲ βαρὺς Κούρδος μόνον γὰρ μάχεται γνωρίζει. Ὅπου καὶ ἀν' ἐμὲ λέψωμεν ἐν τῇ Ἀνα-

τολῇ πρὸς ἀναζητήσιν συμμαχῶν, τοὺς Ἕλληνας μόνους θὰ ἴδωμεν ἔχοντας ἐθνικὸν ἐνώπιον αὐτῶν μέλλον. Ὁ Ἕλληνας εἶναι, πρὸ παντὸς ἑτέρου ἴσως, ναύτης, ζωηρὸς καὶ ἐπιχειρηματίας ναύτης, ἐράμιλλος σχεδὸν τοῦ Ἀγγλοῦ. Ὁ ἀργοκίνητος ἀλλ' ἐπίμονος Μοσκοβίτης θὰ εὕρῃ ἡμέραν τινεσὶν ἀκαταλόγιστον ὠφέλειαν εἰς τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ. Μόνος αὐτός ἐξ ὅλων τῶν λαῶν τοὺς ὁποίους ἐνδεχεται ποτὲ ἡ Ῥωσσία νὰ καθυποτάξῃ, μόνος αὐτός δύναται νὰ προμηθεύσῃ ναύτας ἰκανοὺς ὅπως ἀποκαταστήσωσι φοβερὸν τὸν ἐν τῇ Μεσογείᾳ στόλον της. Ἰσως θεωρηθῶ ὡς βλέπων ὑπὲρ τὸ δεῖον μακρὰν, ἀλλ' ἐκεῖ ἐξ ἀνάγκης θὰ κατανητήσωμεν ἡμέραν τινεσὶν ἢ ἡ Ἀγγλία ἢ ἡ Ῥωσσία θὰ λάβωσιν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἕλληνα, θὰ τοὺς δώσωσι τὰς ἑλληνικὰς ἐπαρχίας των, καὶ θὰ τοὺς ἔχωσι φίλους εἰς τοὺς κατόπιν ἀγῶνας, ἢ ἡ Ἀγγλία ἢ ἡ Ῥωσσία θὰ ἐξασφαλίσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν φιλίαν καὶ τὴν σύμπραξιν τῶν μόνων ἐν τῇ Ἀνατολῇ ναυτῶν. Ἐλπίζω δὲ καὶ πιστεύω ὅτι τὸ πλεονέκτημα τοῦτο θὰ τὸ ἀπολαύσῃ ἡ Ἀγγλία. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες εἶναι ἄνθρωποι καὶ αὐτοί, ἀν δὲ παριστάμεθα αἰείποτε ὡς οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ θανασίμου ἐχθροῦ των Τούρκου, δὲν εἶναι ἄπορον ἀν' ἡμέραν τινεσὶν τοῦ βιάσωμεν νὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ῥωσσίας. Τὴν Ῥωσσίαν δὲν τὴν ἀγαπῶσι, ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο; Παρὰ βασιβουζούκους πᾶν ἄλλο προτιμητέον! Ἄν δὲ ἡ Ἀγγλία ἐπιτρέψῃ ταῖς Τούρκοις νὰ προσβάλωσι τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀφήσῃ αὐτὴν ἀβοήθητον, τότε ἀπόλλυται δι' ἡμᾶς ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἡ ἑλληνικὴ συμμαχία. Οἱ ἐπιζήσαντες τῶν Ἑλλήνων θὰ πιστεύωσι (μετὰ τὰ ἐσχάτως μάλιστα ἀποκαλυφθέντα διπλωματικὰ ἔγγραφα) ὅτι ἡμεῖς παρεκινήσαμεν τοὺς Τούρκους νὰ τοὺς προσβάλωσι. Ἄς τρέσωμεν λοιπὸν τὸν κίνδυνον νὰ παροργίσωμεν τὸν Τούρκον, καὶ ἄς τῷ εἴπωμεν μετὰ πάσης σταθερότητος ὅτι πρὶν ἢ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων πρέπει τοῦλάχιστον νὰ περιμείνῃ μέχρι οὗ πρῶτοι αὐτὰ τὸν προκαλέσωσι.

Θεατρικὸν Δελτίον.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἠνεώχθησαν αἱ πύλαι τοῦ θεάτρου τῆς πόλεώς μας, φιλοξενούντος τὸν ἀναλαβόντα τὴν κατὰ τὸν ἀρχαῖον χειμῶνα τέρψιν καὶ ψυχαγωγίαν τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν Ἑλλ. δραματικὸν θίασον, ὅστις ἐποιήσατο ἑναρξιν τῶν παραστάσεων αὐτοῦ διὰ τοῦ οἰκογενειακοῦ δράματος αἰ κἀπηλὸς Μαριάννα καὶ τῆς μονοπράκτου κωμωδίας αἰ ζηλοτυπίαί, πρῶτον ἡδὴ ἐπὶ σκηνῆς ἀναβιβαζομένων. Καίτοι ἀπὸ προῖας ὁ καιρὸς ἦτο καλός, περὶ τὴν ἐσπέραν ὅμως μεταβλήθη καὶ ὁ οὐρανός, ἐχθρὸς τῶν ἐραστῶν τῆς Ἑλλ. σκηνῆς, ἠνέφρισε τοὺς καταρράκτας αὐτοῦ, ἀδιάκοπον ἐξερρυγόμενος βραχὴν ἀπὸ τῆς 7ης ἕως τῆς 10ης ἐσπερινῆς ὥρας, τοῦθ' ὅπερ κατέστησε τὴν εἰς τὸ θέατρον συρροὴν τοῦ πλήθους οὐχὶ μεγάλην.

Τὸ δοθὲν δρᾶμα ἦτο ἐν τῶν καλῶν οἰκογενειακῶν τῆς γαλλικῆς σκηνῆς, τοῦ ὁποίου ὅμως δὲν ἀποπειρώμεθα ν' ἀνελιξώμεν τὴν πλοκὴν, ὡς περιέχουσαν πληθώραν περιπετειῶν, αἵτινες ἤθελον παρασύρει ἡμᾶς μακρὰν τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ διὰ τὴν παρούσαν ἐφημερίδα θεατρικοῦ δελτίου. Ἐν τῷ δράματι τοῦτ' ζωηρῶς ἀναπτύσσονται τὰ ἀγνὰ καὶ ὠραία αἰσθήματα τοῦ μητρικοῦ καὶ τοῦ συζυγικοῦ φίλτρου ἐν τῷ πρωτεύοντι προσώπῳ, καὶ τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς ἐν τῷ τοῦ νεαροῦ υἱοῦ τῆς Μαριάννας, ὅστις, βλέπων ἀτιμαζόμενον τοῦ τυφλοῦ πατρός του τὸ ὄνομα ὑπὸ τῆς μητρικῆς αὐτοῦ, ἀμείλικτος προβαίνει ἐκδικητῆς τῆς πατρικῆς τιμῆς· βραβεύεται ἐν αὐτῷ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ἀφ' ἑαυτῆς τιμωρεῖται, τῷ

δ' ευχαριστότερον ἢ λύσις ἐπιφέρεται οὐχὶ διὰ τῆς καταστροφῆς ἀλλὰ διὰ τῆς περιπετείας ὡς πρὸς τὴν τύχην τῶν πρωτευόντων προσώπων.

Τὸ δράμα τοῦτο ἐδιδάχθη κάλλιστα, ἂν καὶ πρῶτον ἦδη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀναβιβάζεται, πάντες δ' οἱ ἦθοποιοὶ ἀνεξαιρέτως μετὰ πολλῆς διεξήγαγον τέχνης καὶ ἐπιτυχῆς ὑποκρίσεως τὰ μέρη των.

Τὴν «Μαριάνναν» διεδέχθη τὴν ἐσπέραν τῆς κυριακῆς ἡ κλασικὴ τραγωδία «Λίμιλία Γαλόττη» τὸ ἀριστοῦργημα τοῦτο τοῦ γερμανοῦ ποιητοῦ Λέσιγκ, ὅπερ κοσμεῖ τὴν βιβλιοθήκην παντὸς λογιῶν καὶ ὅπερ, πρὸ τεσσάρων ἑτῶν διδαχθὲν ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα σκηνῆς ὑπὸ τῆς ἐταιρίας τοῦ κορυφαίου τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν μακαρίτου Σούτσα, ἀγαθὰς ἀφῆκεν ἐντυπώσεις, μέχρι δακρῶν τοὺς θεατὰς συγκινήσαν· δι' ὅσων ἀπεχθῶν χρωμάτων παρίσταται ἐν αὐτῷ ἡ κακεντρέχεια, ἡ ραδιουργία καὶ ἡ σατανικὴ δόξυνια ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ αὐλοκόλακος Μαρινέλλη, διὰ τόσης μεγαλοπρεπειᾶς ἀναπτύσσεται ὁ ἀληθὴς ἔρωσ, τῆς παρθένου ἡ ἀθωότης καὶ ἡ ἀφέλεια, ἡ πρὸς τὰ θεῖα εὐλάβεια τῆς ἀγνῆς κόρης, καὶ τέλος τὸ αἰσθημα τῆς τιμῆς, ἐφ' οὗ ἡ λύσις ἐρσιδεῖται. Νέος Βιογίνιος ὁ γηραιὸς Γαλόττης, ἀνακαλύψας καὶ κατιδὼν τὴν κατὰ τῆς τιμῆς τῆς θυγατρὸς του τεκταινομένην τὴν κατὰ τῆς τιμῆς τῆς ἀπορίας οἱ χαλκευταί, εἰς ἡγεμονίαν πλεκτάνην, τῆς ὁποίας οἱ χαλκευταί, εἰς ἡγεμονίαν καὶ εἰς ραδιουργοὺς αὐλοκόλαξ, μέχρις ἐγκλήματος προσέβησαν, προτιμᾷ, πατήρ αὐτὸς νὰ φονεύσῃ τὴν ἴδιαν του κόρην, τὸ μόνον του τέκνον, τὴν ὠραίαν καὶ προσφιλῆ του Λίμιλιαν, ἢ νὰ ἴδῃ αὐτὴν πρίγκηπος μὲν ἐρωμένην, ἀλλὰ καταπίπτουσαν εἰς τὴν ἴδην τῆς ἀτιμίας καὶ τοῦ ὄνειδους. Ὅσον φρικτὸν τοῦ θεατοῦ ἡ καρδία εἰς τὴν ἀπάνθρωπον τοῦ Γαλόττη ἀπόφασιν, τόσον συγκινεῖται καὶ κλαίει, ἀναλογιζομένη τὴν ὑψηλὴν τῆς τιμῆς κατανόησιν ἀπὸ μέρους κόρης νεαρᾶς, ἀγνῆς παρθένου, ἥτις, ἀποθνήσκουσα, ἀσπάζεται τὴν πλῆξασαν αὐτὴν πατρικὴν χεῖρα, ὅχι κλαίονσα, ὅχι λυπομένη διότι εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας ἀπέρχεται τοῦ κόσμου τῶν ζώντων, ἀλλ' εὐλογοῦσα τὸν πατέρα της, εὐχαριστοῦσα αὐτόν, διότι ἀπέκοψε τὸ ρόδιον πρὶν ἢ ἡ καταγίς τὸ ἀπομαρᾶν.

Καὶ τῆς τραγωδίας ταύτης ἡ παράστασις διεξήχθη κάλλως, ἡδύνατο ὅμως, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, νὰ διεξαχθῆ κάλλητερον ἔτι. Οἱ ἠθοποιοὶ ὀφείλουσιν, ἐσάκις ἀναλαμβάνουσι τὴν διδασκαλίαν κλασικῶν ἔργων, οἷον ἡ Λίμιλία Γαλόττη, μεγίστην νὰ καταβάλλωσιν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν κατανόησιν τῶν χαρακτήρων τῶν δρώντων προσώπων καὶ μελέτην οὐ μικράν.

Ὄφείλουσι δηλαδὴ, ὅσον τὸ ἐπ' αὐτοῖς, νὰ ὑποδύωνται αὐτὸς εἰπεῖν, τὸ πρόσωπον ὅπερ ἀναλαμβάνουσι καὶ ἐμβατεύοντες εἰς τὸ βάθος τῆς ἐννοίας τῶν ἰδεῶν τοῦ ποιητοῦ, νὰ συμμορφώωσιν πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἐλαχίστην των κίνησιν καὶ τὸ βῆμά των αὐτὸ καὶ τὴν παραμικροτέραν των χειρονομίαν.

Τοιαῦτα γράφοντες δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὅλης τραγωδίας δὲν ἐπέτυχεν ἀπεναντίας μάλιστα ὁμολογοῦμεν ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ ὅτι κάλλιστα μὲν καὶ ἐπιτυχῶς πάνυ ὑπεκρίθη τὸ πρόσωπον τοῦ γηραιοῦ Γαλόττη, ὅπερ εἶναι ἐν τῶν δυσχερεστέρων, ὁ ἀξιόλογος ἠθοποιὸς καὶ διευθυντὴς τοῦ θιάσου κ. Δημ. Ἀλεξιάδης, ἐπίσης δὲ ὅτι μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ἡ πρωταγωνίστρια κ. Πιπίνα Βονασέρα ἐν τῷ προσώπῳ τῆς μητρὸς τῆς Λίμιλίας διεκρίθη, καθὼς καὶ ἡ ὑποκριθεῖσα τὴν προδοθεῖσαν ἐρωμένην τοῦ πρίγκηπος φιλόσοφος κόμισσα Ὀρσίνη, κυρία Ἰωάννα Νικηφόρου καὶ ὁ τοῦ πρίγκηπος τὸ πρόσωπον διεξαγαγὼν κ. Καρδοβίλλης· καὶ ὁ τὸ τοῦ Μαρινέλλη κ. Βούλγαρης καὶ ἡ ἐκεῖνο τῆς Λίμιλίας δεσποσύνη Φιλομήλῃ Βονασέρα· ἀλλὰ πρᾶττομεν τοῦτο, διότι, καυχώμενοι ὅτι εἴμεθα ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων φίλων τῆς Ἑλλ. σκηνῆς, ποθοῦμεν ἐγκαρδίως νὰ βλέπωμεν τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς ὄλονέν πρὸς τὴν τελειότητα χωροῦντας καὶ τὸ Ἑλλ. θέατρον περιβαλλόμενον τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ εὐκλειαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐν τέλει, ὄντες βέβαιοι ὅτι εἰς δευτέραν παράστασιν ἡ τραγωδία αὕτη θὰ ἐπιτύχῃ πολὺ πλεῖστον τῆς πρώτης, καλὸν νομίζομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τινὰς μὲν τῶν νέων ἠθοποιῶν νὰ μελετῶσι καλλήτερον τὸ μέρος των, εἰς δὲ τὴν ἀξιόλογον δεσποσύνην Βονασέρα νὰ προσπαθῆσῃ, ὅσον εἶνε δυνατόν, ν' ἀποβάλλῃ τὸ ἐνίοτε κλαυθυρίζον τῆς ἀπαγγελίας της. Δίδομεν δ' αὐτῇ τὴν τοιαύτην μικρὰν συμβουλήν, διότι ἔχομεν περὶ αὐτῆς δικαίας ἐλπίδας ὅτι, προϊόντος τοῦ χρόνου, γενήσεται μίᾳ ἐκ τῶν δοκιμωτέρων ἠθοποιῶν τῆς Ἑλλ. σκηνῆς.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Περὶ τοῦ ὑπουργείου λέγονται πολλὰ, γράγει ἡ «Παλιγγενεσία», καὶ διάφοροι διαδόσεις δημοσιεύονται. Ἀληθῶς ἐρέθη ἀπὸ ἡμερῶν ὅτι τὸ ὑπάρχον ὑπουργεῖον διαλύεται καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς, ἐπειδὴ μετὰ τῶν ὑπουργῶν ὑπάρχει διάστασις γνωμῶν καὶ διαφωνία ἐν τοῖς πράγμασι. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐπῆλθεν ἐσχάτως συμβιβασμός, ἢ εὗρεθη συμφερότερον νὰ μείνωσι τὰ πράγματα ὡς ἔχουσι, τὰ δὲ προκύπτοντα ζητήματα νὰ λύωνται ὅπως καὶ πρὶν κατὰ πλειονοψηφίαν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ. Νομίζομεν δὲ ὅτι κατῆχουσα ἡ γνώμη αὕτη καὶ ἐπομένως ἤρθη ἐκ τοῦ μέσου ἡ διάλυσις τοῦ ὑπουργείου διὰ λόγους διαφωνίας. Ἡ ἐπελθοῦσα ὁμοφροσύνη μαρτυρεῖται νῦν καὶ ἐκ τῶν συχνάκις ἤδη γινομένων ὑπουργικῶν συμβουλίων καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν περιστατικῶν. Ὡστε μετὰ βεβαιότητος δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον μένει ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὅπως ἔχει, ἐὰν καὶ ἡ βουλὴ ὑποστηρίξῃ αὐτό. Τὸ κατ' αὐτοῦσιν οἱ ὑπουργοὶ συνεργάζονται ὁμοφώνως καὶ συναποφασίζουσι περὶ τῶν κυβερνητικῶν ζητημάτων, τὰ δὲ ὑπουργικὰ διεξάγει ἕκαστος τῶν ὑπουργῶν αὐτοβούλως καὶ ὑπὸ ἴδιαν εὐθύνην.

Σ. Σ. Π. Εἶθε νὰ ἀληθεύσῃ ἡ εὐάρεστος αὕτη εἰδησις. — Ἡ τερπεσταία «Κλειῶ» ἀναφέρει φήμην τινὰ, ὅτι ὁ πρίγκηψ Ἰωάννης, θεῖος τοῦ βασιλέως Γεωργίου, πολίτης Ἑλλῆν τῷ 1867 γενόμενος καὶ δημότης Ἀθηναῖος, καλεῖται εἰς Ἀθήνας ὡς πρωθυπουργός. Ἀγνοοῦμεν πόθεν ἡ φήμη αὕτη ἐπήγαγεν, οὐδὲ πιστεύομεν ὅτι ἐγένετο ποτε λόγος ἐνταῦθα περὶ προσκλήσεως τοῦ πρίγκηπος Ἰωάννου ὡς πρωθυπουργοῦ.

Σ. Σ. Π. Ἐὰν ἡ εἰδησις αὕτη ἐπαληθεύσῃ εὗρεθη τρόπος πρὸς εὐάρεστον λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

— Κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν» αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις τῆς βουλῆς ἀρχοῦνται μὲν πρὸς τὰ τέλη τῆς παρούσης ἐβδομάδος.

— Ὁ ἀξιότιμος Νομάρχης Κυκλάδων, μεριμνῶν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου περὶ συντάξεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἐκτεταμένην ἐξέδωκεν ἐρμηνευτικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχικῶν Σύρου καὶ Κέας, ἥτις μέλλει νὰ λάβῃ πληρεστάτων δημοσιεύσιν διὰ τῶν ἀρμοδίων Δημάρχων, καὶ περ δημοσιεύσιν καὶ διὰ τῆς «Πατρίδος» ἐν ἀριθ. 599, δι' ἧς

καὶ ἀρχοῦσι καὶ ἰδιώταις ὑποδεικνύονται τὰ καθήκοντα τὰ ἐπιβάλλόμενα ἐκάστῳ πρὸς ἀκριβῆ καὶ ἀνελλιπῆ τῶν καταλόγων τούτων σύνταξιν, ἀμα δὲ καὶ αἱ ποιναὶ διὰ πᾶσαν ἐκουσίαν ἢ ἀκούσιον παράλειψιν ἢ παραποιήσιν. Ἰδιάζουσαν προσοχὴν περὶ τὴν σύνταξιν αὐτῶν ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ὁ ἡμέτερος Δῆμος, οὕτινος ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος, διὰ τὴν παρ' ἡμῖν ἐπικρατούσαν ἐπιμιξίαν πολλῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ἑτεροδημοτῶν, ἦτο πλημμελέστατος.

— Παρακαλεῖται ὁ κ. Νομάρχης Κυκλάδων νὰ ἀποφανθῆ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Δήμου, περὶ δανείου 220 χιλιάδων δραχμῶν, ὅπως δι' αὐτῶν ἐπιχειρηθῶσιν ἔργα κοινωφελῆ δημοτικὰ, δι' ὧν ἡ ἐργατικὴ τάξις θὰ εὕρῃ πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν. Ὁ χειμῶν ἐπῆλθεν καὶ ἡ ἔλλειψις ἐργασίας εἰς ἀπέλπιδα θέσιν περιέστησε τὸν πεινῶντα ἐργατικὸν λαόν, οὗ τὴν πρὸς τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀφοσιώσιν ἐκτιμῶσα ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ δίκαιον εἶναι νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν Δῆμον, ἐξευρόντα μέσον πρὸς ἐνασχόλησιν καὶ πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων εἰς πολλὰς ἐργατικὰς χεῖρας.

— Ἐπαινεῖται παρὰ πολλῶν ἡ πρόνοια τοῦ κ. Δημάρχου Ἐρμουπόλεως Δ. Βαφιαδάκη, δύο πρώτου μεγέθους πλοῖα ναυπηγούντος εἰς τὸ παρ' ἡμῖν ναυπηγεῖον, ὅπως διὰ τῆς τούτων κατασκευῆς εὕρῃ ἐνασχόλησιν πρὸς ἐργασίαν καὶ ζωάρκειαν ἢ τῶν ναυπηγῶν συντεχνία.

— Ἡ ἐν τῇ «Πανόπῃ» τῆς 15 ἰσταμένου δημοσιευθεῖσα ἀπάντησις τοῦ κ. Ν. Β. Καβούρ, οὕτινος τὴν εὐπρέπειαν ἐν τῇ φράσει πάντες ἐπήνεσαν, πολὺ διαχέει φῶς ἐπὶ τῆς σκανδαλώδους καταστάσεως διαστάσεως μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ διωρισμένου ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ οἰδιμίου εὐεργέτου τῆς πόλεώς μας Μπαμπαγιώτου. Εἶναι ἀνάγκη καθ' ἡμᾶς νὰ παύσῃ πᾶσα διὰ τῆς δημοσιογραφίας πάλῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὅπως μὴ ταράσσῃται ἡ κόνις τοῦ ἀειμνήστου Μπαμπαγιώτου, νὰ ἐπιληφθῆ δὲ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἐπιλύσεως τῆς ὑφισταμένης διενέξεως, ῥητῶς ἀπορρινομένη ἂν ὁ κ. Καβούρ ἔχει δίκαιον νὰ θεωρῆ ἑαυτὸν τοιοῦτον, οἷον ὁ τελευταῖος Κωδίκελλος τοῦ μακαρίτου ἔταξεν αὐτὸν ἐν τῇ διοικήσει τῆς περιουσίας τοῦ ἡ οὐχί. Πᾶσα δὲ ἄλλη διὰ τῆς δημοσιότητος συζήτησις νὰ σιγήσῃ τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ πάντα τὰ πρόσωπα μεθ' ὧν ἐνδιαφέρεται ὁ κ. Καβούρ κατέχουσι διακεκριμένην ἀναγινώσκει ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅτι ταῦτα ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς ἀποκλείσεως τοῦ κ. Καβούρ ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας ταύτης, ἐνῶ ταῦτα, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, οὐδὲν ἄλλο συμφέρον ἔχουσιν εἰμὴ μόνον τίνι τρόπῳ νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰλικρινῶς καὶ τιμῶς εἰς τὴν διὰ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου καὶ τῆς διαθήκης τοῦ Ἰδρυτοῦ αὐτοῦ ἀνατεθειμένην αὐτοῖς ἱεράν καὶ φιλόφρονον ἐντολήν. Ταῦτα ὅπως παύσωσιν αἱ ἀντεγκλήσεις καὶ ὁ δημοσιογραφικὸς πάταχος, ἄχρισ ἂν τὸ ἀριμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἡ δικαιοσύνη ἐκφέρῃ τὴν ἑαυτῆς ἐπιτηγορίαν.

— Ἡ κατάσταση τῆς ἀγορᾶς τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων δὲν εἶναι εὐχάριστος, καὶ τοι ἐν ὑπερτιμῆσει πάντων πωλούμενων. Ὁ ἄρτος πρὸ πάντων καὶ ὁ πρὸς ἄρτον πωλούμενος ἄλευρος εἶναι ὅ,τι ἐλεεινὰ καὶ ἀθλια. Ἐν πρώτοις ὁ ἄρτος, ἐξαιρουμένου τοῦ τῆς πρώτης ποιότητος, εἶναι ἀηδῆς καὶ ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὑγίαν. Μάζα ὡμὴ καὶ ζυμώτης, ἀζύμου ἄρτου κατάστασιν ἔχουσα, εἶναι ὁ διὰ τὸν λαόν κατασκευαζόμενος ἄρτος, καὶ τοι πωλούμενος 65 καὶ 60 λεπτά κατ' ὄκλαν. Ἐάν τις

συγκρίνῃ τὸν ὄγκον αὐτοῦ πρὸς τὸν τῆς ἀ. ποιότητος, νομίζει ὅτι εἶναι ἡμισείας ὀκλάς, ἔχει δὲ βῆρος ὀκλάδος, διότι εἶναι ζύμη περιπετυλιγμένη καὶ πεπιεσμένη ὑπὸ μέλαν κέλυφος. Ἡ ὑπὲρ τοῦ πεινώτος καὶ μόνον δι' ἄρτου τερφεμένου λαοῦ φιλόφρονος πρόνοια τῶν ἀρμοδίων εἶναι μία μεγίστη εὐεργεσία, ἣν ἐν τῷ παρόντι δύναται νὰ παράσχῃ τῷ λαῷ ἡ ἐξουσία, τὴν αἰσχροκέρδειαν τῶν τοιοῦτων ἄρτοποιῶν καταστέλλουσα.

— Ἀρξαμένων τῶν συνεχῶν βροχῶν κατέστη πάλιν ἀδιάβατος ἡ πρὸς τὸ νεκροταφεῖον ἄγουσα. Ἴδιον τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τοῦ Δήμου νομίζομεν εἶναι νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἐπιχωματώσεως καὶ διὰ χαλίκων ἐπιστρώσεως τῶν μερῶν ἐκείνων, τὰ ὅποια γέμουσι βορβόρου καὶ ἀκαθαρσίας, συμπληροῦσα συνάμα διὰ λίθων καὶ τὰ κενὰ τοῦ λιθοστρώματος μέρη. Μία τοιαύτη ἐπισκευή, μόλις ἑκατὸν δραχμῶν δαπάνην ἀπαιτοῦσα, πεποιθᾶμεν ὅτι θὰ διαταχθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

— Μεγαλοπρεπῶς ἐτετέλεθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου συμπολίτου ἡμῶν κ. Κωνσταντίνου Γ. Γλύκα, ἐμπόρου διακεκριμένου ἐν Χίῳ, νυμφευθέντος τὴν ἐνάρετον καὶ διὰ σπανίων ἠθικῶν καὶ φυσικῶν πλεονεκτημάτων κεκοσμημένην θυγατέρα τοῦ κ. Δ. Ἀποστόλου Μαρῖαν. Συγχαίροντες τοῖς νεονύμφοις ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ αὐτῶν ἐνώσει, τούτοις μὲν εὐχόμεθα βίον μακρὸν, εὐδαίμονα καὶ πάσης εὐετηρίας μεστόν, τοῖς δὲ γονεῦσιν αὐτῶν καὶ συγγενέσιν ὅπως ζήσωσιν ἐπὶ μήκιστον, ἵνα ἴδωσι τὰ τέκνα τῶν τέκνων αὐτῶν μέχρι τρίτης γενεᾶς κατὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας φωνήν.

— Ἠρξάτο πάλιν ἡ ἀναίδης καὶ ἐμπαικτικὴ Θεοκαπλία τῆς περιφορᾶς διαφόρων κυτιῶν, δι' ὧν οἱ Θεοκάπηλοι οὗτοι ἐξαπατῶντες τὸν λαόν ἀργυρολογοῦσι δῆθεν ὑπὲρ ναῶν, ἀγνώστων ἡμῖν, πορισμὸν τὴν εὐσέβειαν ποιοῦμενοι. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ περὶ τούτων ἐπανελημμένως ἐσύστησε τῇ Ἀστυνομίᾳ Ἐρμουπόλεως, ῥητῶς γράψασα, ὅτι πλὴν ἐκείνου, τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, οὐδὲν ἄλλο ἐπιτρέπεται νὰ περιφέρηται ἐν τῇ πόλει. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀγνοῆ ὅτι ἐν ταῖς συνοικίαις περιφέρονται τοιοῦτοι Θεοκάπηλοι καὶ ἀργυρολογοῦσιν, ἤδη, ὅτε τοῦτο φέρεται εἰς γνῶσιν αὐτῆς, ὀφείλει οὐ μόνον νὰ κατάσχῃ τὰ κυτία ταῦτα, ἀλλὰ καὶ νὰ παραπέμψῃ εἰς δίκην τοὺς Θεοκαπῆλους.

— Εἶναι καιρὸς νομίζομεν ὅπως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος περιορίσωσιν εἰς τινα τῶν τοῦ Κράτους μονῶν ἢ παραπέμψωσιν εἰς τὴν οἰκίαν μονὴν τὸν δῆκονον τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἐπὶ τῆς διαγωγῆς καὶ ἐπὶ τὰ ἔχνη τοῦ ὁποίου ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σύρου καὶ τὸ ἀγρυπνον τῆς Ἀστυνομίας ὄμμα.

— Πολλὰ παρέσχε πράγματα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀκτοπλοῖαν ἡ περὶ δηλωτικῶν καὶ φορτωτικῶν ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποχρεοῦσα ἕκαστον πλοίαρχον νὰ φέρῃ τὰς φορτωτικὰς καὶ τὸ δηλωτικὸν του ἐπιθεωρημένα παρὰ τῆς ἐγχωρίου προξενικῆς ἀρχῆς. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη εἰς ἀπαντας τοὺς λιμένας τῶν παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τὰς μικρονήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους νὰ διορισθῶσι πράκτορες διὰ τὰς τοιαύτας ἐπιθεωρήσεις, καθόσον καὶ ἐργῶδες καὶ ἐπιζήμιον εἶναι διὰ πλοίαρχα μικρὰ νὰ λοξοδρομῶσι καὶ νὰ κινδυνεῦσιν ἄχρισ ἂν προσέλθωσιν εἰς λιμένας, ἐν οἷς ἐδρεύει τοιαύτη ἀρχή. Μέχρις οὗ δὲ ληφθῆ ἢ ὡς εἴρηται πρόνοια, ἀδίκον εἶναι οἱ τελῶναι νὰ ἐπιβάλλωσιν ἐν βαρῷ πρόστιμον εἰς τοὺς διὰ μυρίων κινδύνων τὸν ἄρτον αὐτῶν κερδαίνοντας Ἑλληνας πλοίαρχους.